

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și strălătațe:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

Apa trece, petrele rămân.

Am ajuns să o vedem și pe asta. Parlamentul ungar e dizolvat. Mesagiul de tron, cu care s'a pus ieri capăt activității ambelor camere legislative, face o reprivire asupra rodniciei (!) activității a parlamentului ungar, activitate, de care pe noi ne ustură pielea, atinge în termeni călduroși frumoasa primire făcută Monarhului nostru în vecinul regat român, și apoi: părinții patriei se trimit la primblare de coștărie.

Și se trimit înainte de vreme, căci mandatul lor, primit dela alegători, are să expire abia cu finea lunii Februarie viitor.

Parlamentul ungar a murit dară și de astă-dată cu moarte nenaturală. Și a murit în brațele unui guvern mașter, care nu 'i-a dat naștere.

Tot astfel a pățit-o și parlamentul premergător.

La anul 1887 își întocmise marele sdrobitor de naționalități, Coloman Tisza un parlament după chipul și asemănarea sa, care însă nu 'și-a trăit întregul traiu, ci înainte de vreme 'și-a dat sufletul în mâinile guvernului Szapáry. Contele Szapáry, la rindul său, 'și-a compus asemenea un parlament pe plac, dar' Szapáry s'a dus, parlamentul a rămas. A venit Wekerle, marele financiar al Ungariei, cu guvernele sale nrul 1 și nrul 2, s'au dus ambele, și parlamentul a rămas. A venit în fine baronul Bánffy, care e mai șiret decât antecesorii săi, căci dînsul nu se duce când vede că 'i-se încălesc itele, ci 'și trimite parlamentul să se primble.

Nu încape nici o îndoială, că Bánffy cu a sa cunoscută energie (!) își va alege acum un parlament și mai pe sprânceană, dar' e secretul viitorului, că oare noul parlament în ale cărui mâni își va depune „nobilul” sau suflet, tot înainte de vreme ca celelalte. Căci de o lungă durată nu va fi nici noul parlament. Născut pe cale nenaturală, nu poate să moară decât tot pe asemenea cale.

Parlamentul e dară dizolvat.

E regulă, ca în asemenea cazuri deputații se pășescă în fața alegătorilor cu amănunțite dări de seamă și se le ceară avizul și încrederea pentru viitor. Astfel se purcede în țeri constituționale. Tot astfel am cere să o facă și deputații noștri, dacă 'i-am fi avut în dizolvatul parlament ungar. Pe noi însă nu ne-a reprezentat nime în dieta ungurească prin urmare nu avem să cerem dela nime dări de seamă, și nime nu e dator să ni-le dea. Din acest punct de vedere pe noi chestia dizolvării nu ne interesează. Ne interesează însă din alt motiv.

Sîntem siguri, că alegerile ce se vor face în timpul cel mai apropiat vor

fi revoltătoare, vor semăna toate ca ou cu ou, cu faimoasele alegeri dela Stupava, Neutra, Giralt. Guvernul actual va face tot posibilul, ca să 'și formeze în parlament o majoritate oarbă, care să 'i facă toate pe plac. Mijloacele nu se vor alege. Mai înainte vor primi toți fișpanii instrucțiunile necesare pentru conducerea alegerilor, precum și lista noilor deputați, cari trebuie aleși. Pe alegători nu 'i mai întreabă nime. Se va mobiliza apoi întreaga armată, și se vor pune în circulațiune toate fondurile secrete. Baioneta într'o mână, punga în cealaltă; eată modul, în care guvernul actual își va forma noua majoritate în dietă. Dar' un parlament compus în modul acesta, nu poate să aibă durată lungă, și de aceea prevestim, că va muri și noul parlament tot cu moarte nenaturală, și doară mai iute de cum se crede. Pe noi, lucrul acesta nu poate decât să ne înveselească, căci în modul în care se tocesc și se fac imposibile parlamentele ungare, se tocește și se apropie de mormânt și falsul liberalism maghiar, se tocește și nefecitul sistem de guvernament, inaugurat în țeara noastră, ca să facă în sfîrșit loc unui sistem mai sănătos, mai drept și mai trainic.

Desele dizolvări de parlamente le privim dar' de bun augur, și privim cu mare încredere în viitorul apropiat.

Constatându-le acestea, rămâne să ne precisăm punctul nostru de vedere, față cu situația. O știm, că în zilele cele mai apropiate se vor începe corțesirile pe scară întinsă, în toate cercurile electorale. Se va porni o formală goană de suflete asupra alegătorilor români. Toate partidele din țeară vor face mari opintiri se căștigie spriginul și concursul alegătorilor români, și nu vor pregeta a 'i ademeni cu promisiuni de tot felul.

Alegătorii români să 'și aibă însă ochii în patru.

Datorită avem a li-o spune din vreme, că comite crima trădării de neam, fiecare alegător român, care se lasă ademenit și cumpărat, fie din orice parte.

Hotărârile conferenței noastre naționale, aduse în direcțiunea aceasta, sînt clare și precise. Față de alegerile electorale noi avem să păstrăm pasivitatea cea mai strictă. O abatere dela aceste hotărîri nu se poate face, câtă vreme forul competent nu va decide altcum. Până nu ni-se vor da alte instrucțiuni, avem dar' să rămânem acasă, departe de luptele electorale.

Ne doare, că nu sîntem puși în poziție de a ne bucura și noi de drepturile cetățenești, ne doare, dar' nu ne supără. Lupta politică noi o putem duce numai cu arme egale, și în mod cinstit, fără ingerențe, fără vîrsări de sânge și fără

corumpere cu bani. În altă luptă nu putem intra, nu vom să întrăm!

Să stăm dară la o parte și să așteptăm, căci așteptînd nu pierdem, ci câștigăm.

O știm, că guvernul lui Tisza a voit să ne sdrobească cu desevîrire. S'a dus însă Tisza și noi am rămas. Guvernul lui Wekerle apoi ni-a dizolvat comitetul și partidul național. S'a dus și Wekerle, și noi tot am rămas, ceea-ce am fost, un partid bine organizat și bine închiegat. Guvernul lui Bánffy merge și mai departe, căci ne deneagă chiar și existența ca Români.

Dar' se va duce și Bánffy, și se vor duce și alții mulți după dînsul, ear' noi vom rămîne pururea ceea-ce am fost și sîntem, un popor deștept și conștiu de drepturile, ce ne compet.

Ei vor căde rînd pe rînd, ear' noi ne vom ridica; căci nu acela e tare, care are puterea în mână și abuzează de ea folosindu-o, ci acela, care poate și știe să reziste tuturor ispitelor.

Am rezistat până acuma, să rezistăm și mai departe.

Să rezistăm, bucurându-ne vîzînd cu ochii, cum:

Apa trece, petrele rămân!

Sibiu, 6 Oct. 1896.

Închiderea parlamentului maghiar.

(Mesagiul de tron.) Luni, 15 Octombrie, la orele 11 dimineața, s'au adunat în număr complet membrii ambelor case parlamentare, în sala mare a palatului regal din Buda.

M. S. Împăratul-Rege a avisat despre aceasta, într'în sală între aplauzele celor prezenți, ură trunul, și așezându 'și căpăgul pe cap, cetește mesagiul de tron, cu care se declară sesiunea parlamentară de închisă.

Mesagiul de tron atinge în mod foarte călduros sîrbările milenare, și dă laudă providenței divine, că s'a dat a vedea sîrbările existenței de o mie de ani Ungariei. Amintește apoi despre lucrările monumentale, ridicate din incidentul milenului, și vorbește despre canalul Porților-de-fer, a cărui inaugurare s'a făcut zilele trecute, în prezența domnitorilor din statele vecine România și Sîrbia, și a reprezentanților acelor puteri, cari au subscris tractatul dela Berlin.

Referitor la vizita Monarhului în România, mesagiul de tron conține următoarele frumoase aprecieri:

„Ocaziunea aceasta (inaugurarea canalului dela Porțile-de-fer. R. „Trib.”) am folosit-o cu bucurie pentru a vizita pe M. S. Regele României în capitala sa proprie, și pentru a întări și cu aceasta legăturile intime de prietenie, între noi de mult existente. Cu simfînte de mulțumire ne aducem aminte de primirea sinceră și splendidă de care am fost împărțit în drumul nostru în România, atât din partea M. Sale a Regelui român și a fa-

miliei sale, cât și din partea întregii poporațiuni din România”.

Mesagiul de tron constată apoi, că Monarhia stă în relațiuni bune cu toate puterile europene, și sperează că pacea nu va fi conturbată. Se ocupă apoi cu activitatea parlamentului, accentuînd însemnătatea legilor eclesiastice, votate de acest parlament, precum și necesitatea celorlalte legi aduse.

Mesagiul de tron ia cu satisfacere la cunoștință, că pe lângă toate investițiile nouă, făcute în țeară, echilibrul bugetului nu s'a clătînat; apoi amintește, că încă o mare problemă de delegat ar fi avut actualul parlament, și anume reînnoirea pactului economic cu țările celelalte ale Coroanei, statorînd pentru următorii zece ani, proporțiunea în care Ungaria ar avea să contribuie la spesele comune; dar' din considerarea, că parlamentul nu a dispus de timp destul pentru a pute intra în pertractări, cu calmitate și cu liniștea cuvenită, la propunerea guvernului să disolvă înainte de vreme, pentru a se pute convoca cât de curînd noul parlament, spre a rezolvi această chestiune mare.

Mesagiul de tron se încheie astfel:

„Exprimîndu-vă mulțumita noastră pentru activitatea patriotică și ostenețele zeloase, primiți și duceți și acelor cari v'au trimis aici, sincerile noastre salutări regale. Cu aceasta declarăm parlamentul actual de închis”.

Mesagiul de tron a fost primit cu aplauze, ear' M. S. Monarhul s'a retras după cetirea lui în apartamentele sale.

Domnia gendarmilor.

Sub acest titlu publică „Alkotmány” un prim-articol, în care critică fără cruțare țînuta guvernului actual, sub care absolutismul a ajuns la culme. Guvernul face ce vrea și cum vrea, nu-l împedecă nici lege nici conștiință, ear' când vede că nu mai merge disolvă parlamentul. Scriitorul articolului face apoi următoarele constatări:

„Popoarele acestei țeri poartă jugul celui mai volnic absolutism, ear' acum se plănuește introducerea sistemului de a denumi deputații, prin președinții de alegere, pentru înfrînarea generală a parlamentului. Câtă fătărnice și fantasmagorie nu se află în declarația ministrului-preșident, că: țînuta opoziției a făcut indispensabilă disolvarea parlamentului! Nu e adevărat; de o sută de ori nu e adevărat. Ori cine o poate spune aceasta, fără a roși în față, numai guvernul nu, acel guvern, care încă anul trecut, în luna Martie a dispus, ca listele alegătorilor să se falsifice!”

Voci sincere. Ziarul „Magyarország” ocupându-se într'un prim-articol mai recent cu abuserile ce se comit „în numele Regelui”, face următoarea constatare:

„Statul ungar s'a dezvoltat în decursul veacurilor lungi, ear' la anul 1848 s'a prefăcut în stat modern democratic; începînd însă

dela anul 1875 încoace, nu numai că s'a sdruncinat în temelii sale, ci în locul vechiului edificiu s'a ridicat chiar altul nou, edificiu celui mai respingător și urîcios „stat de partid”, cărui asemenea nu mai aflăm în istoria statelor constituționale. Și pentru-ce? Pentru-că sistemul de guvernament, inaugurat de Tisza și perfecționat de urmașii săi, a minat întreaga administrațiune, ba în parte chiar și justiția în serviciul domniei de partid”.

Luăm act de aceste constatări; dar' adaugem din partea noastră, că nu numai „stat de partid”, ci și „stat de partid de rasă” e statul nostru, deși țeara e poliglotă, un lucru acesta pe care credem, nici „Magyarország” nu-l va nega.

Presa despre înalta vizită în România.

„Národni Listy”.

În numărul dela 1 Octombrie, al acestui ziar ceh din Praga, deputatul din reichsrath Eim face comentarii vizitei împărețești. Începînd cu câteva repriviri istorice continuă astfel:

„Prigonirile sistematice, dar' fără nici un rezultat de maghiarizare, asupra elementului românesc din Ardeal și Ungaria-răsăriteană au trebuit să amărască întreagă națiunea română, care n'a încetat a dori unirea tuturor membrilor ei, aflătoare sub stăpînirea străină”.

Maghiarii au știut să provoace război vamal, dar' în curînd s'au convins, că într'un astfel de război, statul agricol va birui întotdeauna față cu un stat industrial, astfel că Austria industrială a plătit cheltuielile acestei îngâmfări maghiare. E lucru cunoscut, că acestei îngâmfări 'i-a căzut jertfă și fostul ambasador austro-ungar în București, contele Goluchovskii. Maghiarii n'au vrut nici mai mult nici mai puțin decât a vîrî monarhia într'un război cu România. Contele Kálnoky însă n'a cedat acestui dor, ear' Maghiarii s'au răbunat mai înainte asupra contelui Goluchovskii și pe urmă asupra contelui Kálnoky.

Avîntul României nu poate fi stîngenit; regat independent, ea poate trimite pe câmpul de război 150.000 ostași, ear' poziția ei, deși foarte grea și expusă, totuși este foarte importantă. Încungiurată pe de o parte de către Rusia, ea totuși formează o barieră în calea acestora spre Constantinopol, împedecînd totdeauna însă și mersul înainte al Austro-Ungariei în Balcani. Nu 'i vorbă, Rusia are poziție mai avantajoasă, fiindcă are calea spre Constantinopol deschisă pe Mare și azi, date fiind raporturile prietenești cu Bulgaria, calea aceasta este și mai sigură.

În Austria trăesc 3 milioane de Români; dar' Ardealul este ca și o fortificație naturală de munte, al cărei glacis îl formează șesurile

FOIȚA „TRIBUNEI”.

NOROCUL.

Cea mai mîndră floare fî n pom
Surîzînd și vesel fîi ocheste,
Te întinzi, o rupi, dar' uite-n mîna
Îndată, făr' să vrei, desfrunzîrește.

Tocmai ca și floarea e norocul,
În viață până-l urmărești
Înta-ți pare dulce, 'naltă, stîntă,
Dar' deșertă, când la ea sosești.

DOREI.

Când o stea pe cer se stînge
Lăsă-o cale luminoasă,
Astfel tu pe cerul vieții-mi
Lăsași urmă dureroasă.

Urma 'n depărtarea-albastră
După-o clipă 'i stînsă toată,
Urma ear' tu 'mi-ai lăsat-o,
Nu s'a stînge nici-odată.

Batiz, 1896.

Traian.

Emilia.

Ea tușea cu batista la gură...

Trenul trecea prin noaptea de afară, neconținut și grabnic. Parcă ar fugi de gînduri grele, ce-l gonesc, așa g-meca în cănd sa. Niște melodii triste se auziau din bubuitul roatelor.

Ce liniște era în capeu! Numai monotonul ritm al roatelor pătrundea aici și din când în când tușea ea...

O Doamne, Doamne, tusa aceasta!...

Totdeauna când tușea, tatăl ei o privia atât de dureros, încât 'i-se așeza o ceață de lacrimi pe ochi. Ear' mama privia în noaptea de afară, în jocul schinteiilor dela locomotivă, ca să nu 'i vază nimeni grelele lacrimi, ce 'i curgeau șiroaie pe obraji...

Sărmana Emilia!

Învîlîită în pleduri și năfrămi, stă culcată în perini. Fața 'i e albă ca neaua și oareșic străvăzătoare. Pe obraji îi ard două rose roșii ca flacăra focului. Un păr lung, aurii o învelește, ca niște unde scilpitore. Nemișcată stă, cu privirea perdută, abia se observă că resuflă. Numai din când în când 'i-se cutremură pieptul, și atunci răsună apoi tusa aceea înfrîntătoare.

Doamne, ce s'a ales de Emilia!

Cum era odată de neastîmpărată, de abia putea sta într'un loc. Ce curat fi suna vocea, ca cîntecul mîriei prin pădure. Nu putea vorbi cu mamă-sa fără de a o săruta de ne-nu-mărate-ori. Când mergea prin grădina vedea numai pîrlul ei aurii fîlfîind ca un steag în urmă-i. Când juca cîntînd în giurul bîtrînei sale daice, bîtrîna lele Lina, și fi împletea rîzînd rose, flori și ce prindea din straturile apropiate în coșta 'i sură, biata lele Lina șoptea: „Doamne ferește, ce mai pricolici...”

„Era tocmai de șeptesprezece ani. Pentru prima-oră s'a dus la bal. O haină albă se alipia de trupu 'i frumos, și o cunună de bobocei de trandafiri roșii se legăna pe sînu 'i molatic.

Când a intrat în sală, se auzia un murmur de admirație din falanga cavalierilor.

Ce fericită a fost acea noapte!

Atunci 'i-a cunoscut pe Aurel. Era înalt și frumos.

Niște ochi scilpitori și negri luciau de sub niște sprîncene dese, imbinat. O muștață fină îi umbrea cochet gurița lui.

Ce ușor plutea cu el la valsul visător, și ce cuvinte dulci fîi șoptia!...

Tîrziu noaptea, când s'a reîntors acasă, sta să 'i spargă pieptul neastîmpărat corsetul îngust. Numai când era în sîmbîrea cămeșe

de noapte se simțea mai liberă, mai ușoară... Mult timp a stat așa în fereastră. Un vînt răcoritor îi arunca fulgi de neană pe obrazu 'i fîrînte. Și alba neană o săruta, și fi săruta rumena culoare de pe obraz, numai două rose 'i-a mai rămas... Dimineața, când s'a sculat era albă ca zăpada de afară și tușea...

Aurel plecase la universitate. Era medicinist și se pregătea de doctorat. Doamne, duios ti mai scria! Și Emilia ti cetia epistolele și inima 'i-se sbătea ca a unui nebun. Dar' fața îi rămînea albă, numai rosele 'i-se aprindeau mai tare.

O primăvară frumoasă, cu cîntece de priveghitoare, cu mirosul voluptuos de iasmini trecu prin țeară. Dar' ei 'i-a rămas numai visuri și flori uscate...

Când a sosit căldul August, s'a reîntors și Aurel. Ea era în grădina. Și era frig. Vîntul ce mișca lîn frunzele din pom, parcă fîi șoptiau de lacrimi și de plîns... De-odată se aud niște pași repezi înaintînd spre ea. Când privește înspre acolo, era Aurel, cu un boboc de trandafir roșu în mîna... Numai atîta mai simțea, că e foarte, foarte fericită, apoi pică în brațele lui...

Când privia ear' la el, focul ochilor lui străbătea numai ca prin un vîl. Mîna îi tremura, cum blînd îi netezia pîrlul; și o mîn-

găia: „doar 'i-a trece”, „doar ear' va trebui să fie frumoasa lui Emilia”... Bobocelul de trandafir zăcea uitat pe pămînt...

De atunci era greu morboasă. Zăcea într'o odaie cu perdelele slobozite jos. În odaia învecinată țineau medicii consiliu. Vorbiau înțet, mai numai șoptind.

Doamne, Doamne, când se consultă asupra vieții tale!...

Din când în când intra el în odaie. Cu vorbe blînde o întreba: „cum fîi este dragă?” Dar' ea tăcea, numai pieptul îi fluctua, și grele lacrimi îi curgeau pe obraji...

Apoi au plecat la Nizza...

Monoton suna bubuitul roatelor, și din tristul lor ritm se auziau niște melodii duioase...

Când se lumină de ziuă, trenul sose. În drumul spre hotel privia Emilia apatic la diviul tablou ce 'i-se oferea. Numai când s'a așezat la fereastra din hotel, și când privia la purpuriul soare, cum se ridică din valurile mării, trecea un suris pe buzele ei. Dar' când s'a stîns acest suris, și 'i-a închis și ochii, de a adormi fără trezire...

Eară vîntul de dimineață, ce venia din spre mare, îi săruta fruntea albă și bobocelul cel uscat, ce-l ținea în mîna-i rece.

Sighișoara.

Titirel.

regatului român, care astfel se află între două focuri și într'un război eventual ruso-austriac va avea o importanță extraordinară.

Foile din Viena consideră drept lucru evident și firesc, că România se alipește la tripla alianță și actuala călătorie a împăratului la București le întărește în această credință....

Politica minții și a egoismului sănătos a pus, în ultimul război ruso-turc, România alături de Rusia și e lucru incontestabil, că armata română a adus Rusiei la Plevna servicii însemnate. De aceea nu este exclus, că, abstrăgând ora deciderii eașii vor căuta la Rusia, precum și există printre ei într'adever un partid, care e conștient, că cea mai periculoasă politică pentru România ar fi dușmănia față cu Rusia.

Dinastia Hohenzollernilor va trebui să se acomodeze voinei națiunii. Hohenzollernii de pe tronul României vor fi siliți a urma o politică întocmai așa, cum a urmat-o casa de Savoia, 150 ani de arindul, între Spania și Franța, ear' mai târziu între Franța și Austria. Poziția acestei dinastii era intercalată, ca și astăzi a României, între două puteri mari; de aceea casa de Savoia înclina acum către una, acum către cealaltă și de loc nu pregeta a-și schimba iute frontul, când o ceru aceasta folosul ei.

Împărăteasa Maria Teresia, lăudată mult înaintea cancelarului său, contele Kunitz, însușirile cele bune ale regelui contemporan al Sardiniei, d-ru Kunitz a răspuns, că are cu totul altă părere despre politica lui Carol Emanuel III. El scrie împărătesei, că după judecata sa, regele Sardiniei este în posesiunea tuturor virtuților, pe care i-le atribuie împărăteasa, și „dacă n'ar fi afurisita de istorie, ar pute fi și un om cinstit”. Tot astfel României, încungurată de către două puteri mari cu armate tot mari, nu-i permite „afurisita de istorie” să fie cinstită.

Noi nu credem, că Regele României, fie chiar și un Hohenzollern, ar voi și ar pute să se angajeze prea mult pentru tripla alianță; și în această privință nu va pute schimba nimic, nici o revistă a armatei înaintea ochilor șefului statului-major austriac.... Prin aceasta nu vrem să zicem, că România se va alătura de sigur pe partea Rusiei. Ea va urma o politică de ocire; va amina mereu deciziunea sa; și numai după rezultatele luptelor de pe rîul Vistula se va decide definitiv, pentru cel-ce îi iubește mai mult: Austriaci ori Ruși...

Statele mici, în vecinătate periculoasă, trebuie să urmeze o astfel de politică. Să ne aducem numai aminte de Bavaria și Saxonia: ele se aliau mai cu Suedezii, mai cu împăratul, ba cu Franța, ba cu Austria. Și cine crede la sigur, că armata română face parte din tripla alianță, ori că e alăturată la armata Rusiei, poate să se înșele tare.

Cei din Petersburg nu pun mare pond pe România în rezolvarea chestiunilor mari ale politicii internaționale; ei nu se tem de dînsa. Ba și la Berlin, în ciuda înrîdirii ambelor dinastii, cercurile politice judecă cu multă rezervă despre încrederea ce s'ar pute pune în România într'un război eventual. Pentru-ce tocmai cei din Viena, și în primul rînd contele Goluchovski privește România cu atîtă iluzii, nu putem pricepe. Căusele neînțelegerii au rămas și după vizită; și nici un ord, fie chiar și al Stelei României conferit lui Bánffy ori Badenii, nici o distincție acordată contelui Goluchovski nu va ascunde asuprirea Românilor în Ungaria și Ardeal. Românii din regat le ved și le aud aceste prigoniri, ear' guvernul românesc nu poate simplu ignora sentimentele națiunii.

De aceea, călătoria împăratului austriac în România nu este decât o simplă episodă, care va îndrepta relațiile comerciale, dar' în politica orientată nu va pricinui nici o schimbare considerabilă și durabilă. (Subliniat în original). Căci pe de o parte, Maghiarii nu vor înceta a suprema pe Români, ear' pe de alta aceștia nu vor renunța la pretențiunile lor... Guvernul și dinastia din România stau sub influența „afurisirii de istorie”, și influența asta nu o pot șterge nici un fel de festivități de Curte, nici un fel de entuziasm momentan al capitalei.

De aceea e bine, ca să păstreze ori-și-cine o dosă bunică de scepticism sănătos cu prilegiul actuali reconciliării austro-române, scepticism, care nici odată n'a fost mai justificat ca în acest caz.

Cronică politică.

Franția și Italia.

În relațiile dintre aceste două țări latine s'a întâmplat un fapt, care dovedește dorința ambelor de a o rupe cu politica de dușmănire urmată sub Crispi. La 28 Septembrie a expirat tratatul comercial încheiat acum 28 ani între Italia și belicatul din Tu-

nis, care pe atunci nu era încă sub protectoratul Franței, ca azi. Între acestea din urmă, ca protecția Tunisului și Italia urma de mai mulți ani ceartă diplomatică privitor la acest tratat, valabilitatea și existența lui, tocmai fiindcă Italia nu voia din capul lucrului, a recunoaște protectoratul Franței, ear' aceasta pretindea a exercita privegherea supremă asupra tuturor relațiilor Tunisului cu străinătatea. Și de oare-ce majoritatea covârșitoare a străinilor din Tunis o formează comercianții, meseriașii etc. italieni, ear' Italia exportează foarte multe produse în belicatul, se nașteau nesfârșite conflicte între cele două state, conflicte care contribuiau mult la amărărea fute înșeși națiunile, franceză și italiană.

De aceea, îndată-ce a luat conducerea afacerilor străine ale Italiei, actualul ministru Visconti-Venosta, s'au deschis între guvernele celor două țări pertractările privitor la regularea relațiilor noastre și înadestătoare pentru amândoi a chestiunii tunisene. După atâtea luni de zile, mulțumită doriței simțite, propagate de mai mulți oameni politici dintr-o parte și din alta, pertractările s'au sfârșit, și la 30 Septembrie, a fost încheiat la Paris un tratat între Italia și Franța, privitor la Tunis, în care Italia recunoaște pe deplin protectoratul Franței asupra belicatului, ear' poziția consulilor italieni acolo va fi aceeași cu poziția acestor funcționari în celelalte țări străine. Tratatul menține mai departe statu quo pentru școalele italiene, casa națională (Hospital) a Italianilor de acolo; reuniunile și alte instituții italiene sînt recunoscute ca persoane juridice; și încă o sumă de alte chestiuni, toate rezolvate în sensul statu-ului quo pentru Italiani.

Ziarele italiene toate, scrie corespondentul lui N. Fr. Presse, își exprimă satisfacția de modul cum s'a încheiat tratatul; ba un ministru italian s'a exprimat căreia același corespondent, că „prin menținerea inițiativei tuturor institutelor italiene și a tuturor drepturilor politice ale coloniei italiene din Tunis, interesele acesteia au fost scrute în mod pe cât numai se poate favorabil și durabil. În această privință Franța a arătat o așa preveniență, care este de cel mai bun augur pentru încheierea prietenoasă a relațiilor între cele două state”.

Am dori din inimă să se întîmple astfel.

Dela Mehadica.

VII.

Răspunsul meu.

De pe Valea Cernei, 16 Sept. n.

(Urmasre.)

Întreb eu acum, că din aceste două afirmări contrare, care e adevărul și care e minciuna? Am înfierat eu administrația comunității de avere de corupți? Da sau ba! Dacă da, atunci cum de „atacurile” nu se refer la administrația comunității de avere? Ear' dacă atacurile nu se refer la administrația comunității de avere, precum de fapt nici nu se refer, ce ce drept vine părintele protopop să se facă apărătorul d-lor Curescu-Drăgălina, pe cari personal îi privesc atacurile mele? Eu așa știu, că fiecare bărbat cu demnitate este dator să-și repareze singur reputația zdrocnită, ear' nu prin alți oameni. Fiind domni Curescu-Drăgălina personal atacați, cum de vine părintele protopop M. Popovici să-mi impute că i-am „calumniat”, când cei „calumniați” nu-și deschid gura și nu o zic aceasta? Și dacă i-am calumniat, cum i-am calumniat? Că afirmări din cele multe ale mele sînt vătămătoare pînă domni Curescu-Drăgălina, și cari sînt lipsite de adevăr? Cari aserțiuni ale mele constituiesc faptul calumniații? De ce nu mi-se spune, ca să mă rectific, ori apoi să lămurească și mai la înțeles pe seama oamenilor grei la cap?

Va ști foarte bine părintele protopop M. Popovici, că nu e lucru mic a calumnia pe cineva. Calumniarea e oprită prin lege, și formează o faptă punibilă. Cine calumniază vine pedepsit. Dar' tot așa de punibilă, și tot cu aceeași pedeapsă se pedepsește și afirmarea despre cineva că a calumniat, fără a i-se pute dovedi cazul de calumniare.

Întreb dar: datu-și-au seamă cei trei domni din comitetul comunității de avere despre această impregiurare, atunci când au subscris apărarea lui Curescu? Și datu-și-a seamă singur dl Curescu despre aceea, că o apărare, în care nu se poate zice absolut nimic alta, decât numai atîta că: „tot ce s'a afirmat despre domni Curescu-Drăgălina sînt calumniații, neadevăruri etc.” fără a se face măcar numai încercarea de a scoate la iveală un singur caz de calumniare, — e o apărare desperată, apărarea omului care se înșeacă și se fute după tot pail?!

Modul acesta de apărare mai constituie apoi și un fel de lașitate. Domni Curescu-Drăgălina nu cutează să pășească singuri în fața publicului cu apărarea, ci trimit pe alții în luptă, oameni, cari sînt cu totul străini de întreaga afacere.

Și acești „aleși” ai poporului din graniță vin și se declară solidari cu domni Curescu-Drăgălina; aprobă faptele acestora, rușinatoare pentru neamul românesc!

Bine, onorabililor! În cari anumite puncte (afară de încasarea diurnelor) sînteți d-voastră solidari cu domni Curescu-Drăgălina? În respingerea propunerii părintelui Blădaru, ca limba oficială a acestei instituții, a cărei reprezentanță e compusă numai din Români, plus un Neamț și un Jidan (ambii oameni din Curescu) să fie cea românească?? În arborarea edificiului comunității de avere cu steag patriotic la toate festivitățile patriotice?? În sîrbura millenială din partea domnului Curescu-Ionaș?? Sau în celelalte fapte, tot atât de urte și neromânești?? (Va urma.)

Raportul

comitetului societății pentru crearea unui fond de teatru român.

(Urmasre și fine.)

În înțelesul punctului V. al 9 din protocolul adunării generale din 1895 comitetul d-voastră de acum a transmis comitetului vechi mulțumita d-voastră pentru purtarea agendelor societății din Septembrie 1895 pînă la adunarea generală din 1896.

Adunarea generală din anul trecut a hotărît, ca sediul comitetului să se transpună dela Budapesta la Brașov, ear' comitetul cel nou s'au înștiințeze despre aceasta pe înaltul guvern. Comitetul a făcut înștiințarea cuvenită, dar' ministerul de interne prin hîrtia sa nr. 70.572/V—B de datul 4 August 1896 ne-a comunicat, că nu ia la cunoștință aprobătoare schimbarea sediului sub cuvînt, că chestiunea mutării sediului n'a fost pusă la ordinea zilei în respectiva adunare generală. În urma acestei hotărîri ministeriale chestiunea mutării sediului dela Budapesta la Brașov comitetul a pus-o la ordinea zilei în adunarea generală de acum.

Tipăritul raportul de față dîmpreună cu raportul cassarului și cu conspectul membrilor societății, comitetul d-voastră a răspuns hotărîrii adunării generale din anul trecut al 11 p. V. ședința II., care cerea, ca raportul comitetului, al cassarului și conspectul membrilor să fie tipărite pentru adunarea generală.

Cu privire la concludul V. 12 luat în ședința II. a adunării generale din 1895, prin care comitetul se însărețea, ca să studieze modalitățile cele mai potrivite, sub cari s'ar pute realiza cele cuprinse în §-ii 1 și 21 ai statutelor, comitetul d-voastră în l. ședința a sa (p. 8) însărețea pe secretarul II. Vasile Goldiș a face un studiu detaliat asupra chestiunii, cum s'ar pute realiza scopul societății pe terenul teatral-cultural și a-l prezenta spre discuție comitetului. — Începînd însă a studia mai dinadins această chestiune, comitetul s'a convins, că statutele noastre absolut nu permit societății o altă activitate decât aceea de-a aduna bani pentru fondul unui viitor teatru național-român.

Drept-aceea comitetul a absolvat pe secretarul său Vasile Goldiș de însărețea primită în chestiunea aceasta și se roagă, ca și onorata adunare generală să reasumeze decusul respectiv al adunării generale din anul trecut în înțelesul expus aci al acestei chestiuni.

Chestiunea filialelor, ce ar fi să se înființeze în punctele principale din ținuturile locuite de Români pentru promovarea scopurilor societății noastre, comitetul o studiază și speră, că la proxima adunare generală va fi în poziție de-a prezenta și în această chestiune propuneri pozitive.

Cu ocazia aranjării averii societății noastre s'a constatat, că o parte din acea avere se află în administrația „Asociațiunii transilvane” și anume 1/2 (una a treia) dintr'un los de 500 fl. din 1860, care a fost donată societății de fericitul dl T. Cipariu, precum și interesele, cari au rezultat dela 1877 încace pe partea fondului nostru din acest los. Pentru extradarea acestei părți de avere a fondului de teatru, comitetul de mai înainte s'a adresat de 2-ori „Asociațiunii”, care sub nr. 138 de 3 Maiu 1879 s'a declarat învoită de-a extrada societății fondului de teatru aceea sumă, care după cursul zilei se va constata ca valoarea părții a 3-a din valoarea losului din chestiune. De oare-ce la această hîrtie a Asociațiunii comitetul de mai înainte al fondului de teatru n'a dat răspuns, comitetul d-voastră a hotărît să primească ofertul Asociațiunii cu adausul, că în cazul, când acest los la sortire va realiza un câștig mai mare, decât a fost cursul, cu care s'a rescumpărat partea a treia a fondului de teatru, această sumă să beneficieze la a 3-a parte a câștigu-

lui, conform intențiunii donatorului, ear' în cazul, când câștigul ar fi mai mic ca cursul rescumpărării, fondul de teatru să fie deobligat a restitui Asociațiunii diferența, ce vine pe partea a 3-a a losului. La această hotărîre a noastră comitetul Asociațiunii a răspuns în 7 Iulie 1896 sub nr. 273, că nu poate primi ofertul nostru, ci insistă pe lângă vînzarea losului, avînd societatea noastră a primi din prețul de vînzare partea cuvenită ei. Stînd astfel lucrul, comitetul d-voastră a crezut de bine a supune chestiunea aceasta deliberării adunării generale prezente.

Vă aducem în sfîrșit la cunoștință, că dl George B. Popp, ales în adunarea generală din 1895 de vicepreședinte al comitetului, nu mult după alegere a abzis de postul cel ocupat în comitetul d-voastră și astfel comitetul a trebuit să pună la ordinea zilei în această adunare generală și întregirea sa.

În puterea celor expuse, în sfîrșit comitetul d-voastră își ia voe a vă face următoarele propuneri:

1. Adunarea generală să ție la cunoștință raportul prezent și să deie comitetului absolutoriu pentru activitatea sa pînă în ziua prezentei adunări generale.

2. Restanțele specificate în hîrtia respectivă a comitetului ca nelncasabile să se șteargă din socotelile societății, ear' încasarea celorlalte restanțe comitetul să o încerce din nou în decursul anului următor.

3. Să se reasume hotărîrea adunării generale din 1895 șed. II., V., p. 12 în acel înțeles, că pe baza statutelor deocamdată adunarea generală nu află posibil a întreprinde într'un chip ori în altul realizarea scopului final al societății noastre.

Brașov, în 24 Sept. 1896.

Comitetul societății pentru crearea unui fond de teatru român.

Iosif Vulcan,

președinte.

Vasile Goldiș,

secretar II.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 210) începe o serie de articole sub titlul „România, noi și Maghiarii”. Constată, că momentele solemne ale primirii Monarhului nostru pe pămîntul României a pus la o parte nemulțumirile în regatul român, ear' nouă, Românilor asupriți ni-s'a impus o rezervă, dictată de lealitatea către tron, și de iubirea către neam, — „Astăzi — încheie „G. T.” — după-ce au trecut zilele solemne pentru frații noștri de un sânge, cuvine-se, ba este chiar o mare datorie a noastră, ca conduși de aceeași lealitate și de aceeași iubire de neam, să ne dăm seamă despre importanța reală, ce o pot avea evenimentele amintite asupra marelui întrebări de viață și de moarte pentru noi: ce soarte le mai este destinată încă credincioșilor supuși Români ai Maiestății Sale Împăratului și Regelui apostolic, și care este problema lor în viitor?”

„G. T.” va răspunde la întrebare în articolele următoare.

Dreptatea (nr. 210) publică la primul loc sub titlul „Călcarea legilor” un articol apărut în „Magyarország”, în care se constată multe abuzuri ce se comit din partea guvernului la aplicarea legii de pensuni. (Art. XI din 1885.) Se înșiră fapte concrete, din cari se vede, că sînt provezutu cu pensuni mici, oameni, cari după lege nu ar avea nici un drept la pensuni.

„Astfel — exclamă „Magyarország” — s'a încuibat cangrena politice de partid paș de paș și în rezolvarea chestiunilor de pensionare”.

Pentru gendarmi.

Procesul Motora.

— Scrisoare particulară. —

Trămboșe, 2 Octombrie n.

Procesul, ce 'm-ai intentat procurorul pentru pretinsa vătămare de onoare a gendarmilor de când cu perchișia ce 'mi-a făcut pentru a afla cărți din România, „Olahország” și „szines papir”, s'a ținut și terminat astăzi înaintea vestitului tribunal reg. din Alba-Iulia.

După cele obișnuite la astfel de pertractări au fost ascultați martorii; șbirul poporului Ioan Slevag a fasionat de tot îngreunător, că anume aș fi zis, că „trageți cu baionetul în pieptul meu românesc, căci voi Ungurilor vreați să omorîți pe Români”, și că le-am zis gendarmilor și dînsului „hoți și tâlhari”. Tribunalul în urma explicațiilor date de mine și în urma aflării că martorul acesta a fasionat în 3 rînduri în 3 moduri diferite, 'li-a reieptat.

Gendarmii în urma acestora au susținut, că cuvintele vătămătoare le am zis pe ungurește: „jönnek mint tolvajok és rablok”. Am protestat că s'au li-se deee crezîmînt, căci dînsii sînt pirașii mei, dar' procurorul a ce-

rut jurarea lor. Tribunalul a înscuvințat aceasta. Gendarmii au depus jurămîntul. Au urmat obișnuitele pledoare.

Apărătorul meu, dl adv. Velican, a combătut în mod serios și obiectiv procedarea neobișnuită a tribunalului, care vedește voința de a m'osîndi. În urmă 'mi-s'a dat cuvîntul de apărare și mie. Le-am spus, în limba noastră, că preoții români peste tot sînt suspiționați de vre-o patrioție, dar' fără a li-se pute dovedi r'ei faptă concretă. Remunerația pentru multele servicii ce le facem statului este temnița. După consultare de 10 minute, tribunalul m'au declarat de achitat. Procurorul reg. a insinuat recurs.

N. Motora.

Din comitatul Sibiului.

— Adunarea gen. ordinară a comitetului municipal. —

— Raport special. —

Sibiul, 6 Octombrie n.

Ieri s'a ținut adunarea generală a comitetului municipal din comitatul nostru. A fost o ședință lungă și sgomotoasă. Membrii români — 13 juri erau de față — au luat parte bună la discuție, dar' cu puțin rezultat. La toate votările au fost majorizați de membrii sași.

Dintre punctele ce s'au pertractat rezevez cele-ce ne privesc mai deaproape, căci la ordinea zilei au fost nu mai puțin ca 143 puncte.

La p. 4. „preliminarul fondului economic pentru anul 1895 și propunere pentru repartizarea unui arunc comitatens de 1 1/2% pentru dotarea fondului” — se ridică dintre Români dl Dr. A. Brote, și propune vot de nelncredere comisiunii economice din cauză că nu lucră la întemeierea din nou a școalei române economice de model; comisiunea să studieze de nou cauza și să facă o nouă propunere; căt pentru aruncul de 1 1/2% propune să nu se voteze, din motivul, că Români nu se împărtășesc din acel fond în proporțiune cu numărul și contribuțiile lor.

Se votează cu apel nominal și propunerea cade, nefiind susținută decât de Români.

Di P. Cosma arată, că propunerea dlui Brote a avut mai multe părți, asupra căror trebuie să se voteze separat. — Se votează de nou și toate propunerile cad.

La p. 9. „repartizarea unui arunc de 1/2% pro 1897 pentru fondul millenar” vorbește dl P. Cosma. Declară în numele tuturor Românilor, că precum la alte ocazii așa și acum nu vor vota nimic pentru fondul millenar. La votare Sașii sînt pentru propunerea comisiunii, Români contra ei — Se primește.

Multă discuțiune a provocat modificarea statutelor referitoare la cărcime, bererii și vînzarea de vinars (p. 26).

Părintele Val. Florian propune, ca cărcime nouă să se poată deschide numai la distanțe de 100 de metri dela școală și biserică, ear' nu de 50 metri cum propune statutul nou.

Dr. Bran de Leményi primește la punctul acesta proiectul comisiunii, propune însă ca între comunele favorizate, cari pot închide cărcimele mai târziu, anume vara la 11 ore și iarna la 10, să fie numărate și comunele: Gurarului, Reginari și Siliște. — Se primește.

Păr. Val. Florian propune primețea proiectului la comisiune. — Nu se primește.

Thulner, preot luth. în Dobârca propune, ca cărcimele să se închidă iarna la 8 ore, vara la 9, ear' nu cum prevede proiectul la 9—10 ore. — Se primește.

La p. 46, unde se cer spese din partea comitatului pentru închiderea unui contract cu concesionarii liniei ferate Sibiul—Agnita despre liferarea petrișului, vorbește dl Onoriu Tilea, inginer. Di Tilea nu e învoit a se clădi linie ferată la Agnita, căci nu se rentează. Combate contractul despre liferarea petrișului, căci e foarte riscat lucru, ca comitatul să se lege a da în fiecare an 17.085 fl. pentru petriș în decurs de 50 ani, ceea-ce face un milion, — căci cine știe în a cui mîna vor ajunge drumurile ferate, și oare rentase-vo? — pentru-că Agnita n'are export.

Arz von Straussenburg spriginește comisiunea.

P. Cosma e contra. Face atenți pe membri, că s'au deia 20%, aruncate pe comitat pentru căi ferate.

Propunerea dlui Tilea cade.

La p. 47 dl P. Cosma vorbește contra înscuvințării speselor pentru lucrările prealabile concesionarilor. Se primește propunerea comisiunii.

P. 59 se referă la Dobârca. Comna aceasta a cedat un teritor, pe care se edifice școala rom. gr. or. Teritorul acesta e pe un vîrf de deal. Părintele M. Voilean propune, ca concludul comunal să se reiepte și să se aleagă un loc mai potrivit pentru edificarea școalei. — Propunerea cade.

(Va urma.)

CRONICĂ

Sibiu, 6 Oct. n. 1896.

M. S. Regele Carol a dăruit contelui Goluchowski portretul său în miniatură. Rama este de fildeş încrustat cu diamante și rubine foarte scumpe. Portretul poartă inscripția autografă a Regelui Carol. Consilierul de Curte Claudy, directorul trenurilor imperiale, a primit de asemenea un portret al Regelui Carol în rame foarte bogate.

Dr. G. Weigand a trimis „Dreptății” următoarea epistolă scrisă în limba germană: Reintors în patria mea aflu al treilea raport anual al seminarului român... Deodată am lăsat a se tipări separat opul meu despre dialectul bănățesc și aș dori a face un serviciu casei române prin aceea, că vreau să primiți din partea mea 100 de exemplare, ca să le vindeți cu preț de câte 1 fl. Cred, că pentru poporului nostru... asta nu va fi lucru foarte greu. Pentru prețul acestor exemplare vă rog ca să trimiteți „Foia de Duminică” gratuit unor plugari din astfel de ținuturi, unde se cetește puțin, d. e. în Cornăreava, croitorului Ioan Iosif, în Dalboșești în Almaj „teranului” Nicolae Popiș și altor personalități acomodate, a căror adresă le veți afla cu ajutorul preoților, ceea-ce eu las cu totul în grija voastră... — Această frumoasă dovadă despre iubirea ce o păstrează ilustrul profesor poporului nostru din Bănat, se recomandă dela sine.

Procesul politic din Brașov s'a petrecut Vineri și Sâmbătă trecută. Amendoi acușăți, anume preotul George Thomas și învățătorul Nicolae Pop junior, au fost acușăți, de oare-ce toți martorii părții contrare au fasonat pentru deplina nevinovăție a acușătorilor. Apărătorii acușătorilor au fost advocații Dr. Carol Lurtz și Dr. Eugeniu Lemény. Procurorul a înscuțat recurs împotriva hotărârii tribunalului.

Sărbare bisericească în Cisnădie. În 16 Sept. a. c. am fost martor ocular la un act mult înfăptuit pentru biserica noastră gr-or. În această zi s'a pus peatră fundamentală la edificarea bisericii gr-or. română din comuna Cisnădie, care aparține la comuna noastră Sadu. La 10 ore a. m. aproape toți parochienii se adunau la fața locului. Afară de acestia onorații comunei politice, domni Michael Petri, notar, Michael Bonfert, director de poliție și Tomas Binder, cassar comunal încă au asistat în întreg decursul ceremonialului. Punct la 10 ore s'a început sfințirea apei, după care a urmat citirea presei rugăciuni, apoi citirea documentului, care s'a pus într-o sticlă și acesta într-o peatră anume pregătită de bravul măiestru zidar Ioan Comșa, și care s'a așezat în fundamentul altarului. Ca preot a funcționat bravul paroch din materia Sadu, domnul Ioan Popovici, care a ținut o frumoasă vorbire, îndemnând pe credincioși să fie statornici în credința strămoșească și mulțumitori către toți binefăcătorii lor. Un participant.

Noi membri în casa magnatilor. Zilele aceste au fost numite prin autograf prea înalt următorii noi membri în casa magnatilor: Samuil Masirevici, jude de Curie în pensie, Eugen Szabo, consilier ministerial în pensie și Sigmund Brody, ziarist la „Jidovitul Neues Pester Journal”.

La tirgul millenar. Din cercul Bocșei, Caraș-Severin, ni-se scriu următoarele: Tâmbăul millenar, prevestit mai înainte, a devenit fapt și în cercul Bocșei. După multă svircolire, a succedat stăpânirii dominante de aici, a-l pune în mișcare, Vineri în 2 Octombrie n.

În această zi, la 5 ore după amiază, după-ce a plecat trenul cel regulat, a plecat dela gara din Bocșa-montană un tren separat, care a dus la milleniu, oile conșcise cu mult mai înainte, pentru 5 arginți, în frunte cu vestitul fibrer Knoty.

Între cei cari au plecat dela gara din Bocșa-montană, s'au văzut locuitori din această comună vre-o 60, dintre cari Români numai 5 și încă de cei cari nu de voia lor au plecat, fiind simpli lucrători la societatea călei ferate; ceilalți au fost Nemți, oi de tot blânde.

Din comuna Vasiova de lângă Bocșa-montană, au plecat de toți ca la 30 persoane între cari și femei și accia, cari au să profaneze jocul național „Călușul”.

Din alte comune, printre cari s'unt și neromâni, de acestia au mers cu grămadă, ear' din cele românești, pe lângă antistile comunale, mai mulți ori mai puțini rătăcești.

Între toate însă a excelat comuna Bocșa-montană, cea mai puternică în întreg cercul, din care în frunte cu popa Elek, fostul de odinioară ablegat dietal, au mers cu grămadă, peste 100 de persoane, bărbatești și femeiești, între cari și accia, cari vor profana al doilea joc național „Bututa”.

Dintre preoți au mai mers — încă să știe până-când scriu aceste șire — preotul Simeon Popa, cunoscut sub numele popa Sima din Fizeș. — Căstăgându-mi informațiuni exacte și despre celelalte comune cu millenariști rătăcești, nu voiu întârzi a raporta. Bărzăvanul.

Înăugurarea lucrărilor portului Constanța. Pentru solemnitatea punerii pietrei fundamentale a lucrărilor portului Constanța, se va construi în acest port un frumos pavilion destinat primirii familiei regale. Deasemenea se va construi și o sală mare pentru banchet, la care vor fi invitate vre-o 300 de persoane.

Necrolog.

Primin din partea redacției lui *Ndr. Listy* din Praga o telegramă francească de următorul cuprins: „Împlinim dureroasă datoria împărțindu-vă înțelegerea din viață a sefului nostru, domnului Dr. Iuliu Gregr”. Repostatul proprietar al ziarului cehic de frunte, a fost unul dintre cei doi frați Gregr-i, cari au stat și unul din ei, Dr. Eduard Gregr stă încă și azi între luptătorii cei mai aprigi pentru drepturile poporului lor. Ambii stau pe șanturile luptei, la început ca gregari, încă din primii ani șezeci, devenind mai târziu frunțașii partidului ceh tinăr. Iuliu Gregr, intrat și el ca deputat în reichsrath, de când cu venirea lui Taaffe la putere, s'a văzut nevoit după scurt timp a renunța la mandat, fiindcă observase, că ziarul fără privilegii la început s'a decădă în direcția financiară. Și astfel activitatea lui dela 1881 aproape se mărginea mai exclusiv la conducerea ziarului său. Dar și aici munca l'a sdrăbit în curând astfel, că de vre-o 3-4 ani nu mai putu lucra nimic. Exprimam condolențele noastre sincere colegilor noștri, cari de atâția ani n'au curmat nici pe un moment a ne trimite ziarul lor în schimb, deși ei nu pot folosi foaia noastră, neavând pe nimenea în redacție, care ar ști limba română.

Cununia principelui meștenitor italian va avea loc la 21 Oct. n. în Roma. Căsătoria civilă o va săvârși presidentul senatului din Roma pe Severini, ear' căsătoria bisericească se va ține în biserica Santa Maria degli Angeli, spre a căreia împodobire sunt destinate 100.000 de lire. Principele Nicolae al Muntenegrului va participa cu întreaga sa familie la sărbări, care promit a fi extraordinar de strălucite. Între altele la dorința regiunii italiene vor fi de față la cununie toate damele de curte ale Italiei. Din însărcinarea guvernului italian, ministrul de externe Visconti Venosta va pleca la Antivari pentru primirea miresei. Aici se va săvârși, în biserica sf. Nicolae, trecerea principesei Elena la religieuna rom-cat.

Biserica română gr-or. din Alibunari. Ni-se scrie din Alibunari: După învingerea multor greutăți tehnice, cauzate prin nefavorabila formațiune geologică a terenului, încă în toamna anului trecut s'au executat fundamentarea acestei monumentale biserici, ear' în estan zidurile s'au înălțat până sus, încă Sâmbătă în 14/26 l. c. în ziua sărbătoarei „Înălțarea S. Cruci” opera s'a putut încorona prin ridicarea simbolului creștinătății pe vârful imponentului turn înalt de 42½ metri.

Se înțelege, că la această ocaziune au avut loc ceremoniile și festivitățile îndatinate. Conform programei de edificare, turnul se va acoperi cu aramă încă în decursul acestei toamne, provăzându-se cu parafulger, ear' construirea puternice cupole de deasupra spațiului central al corabiei, precum și celelalte boltituri interne, apoi: lipirea și netezirea zidurilor și executarea lucrărilor de profesionaliști, rămân rezervate pentru anul viitor.

Acest frumos edificiu bisericesc se zădește în stil romantic-renăscut după planurile și sub conducerea inginer-architectului român Adrian Diaconovici din Bocșa-montană.

Exteriorul bisericii noastre încă de acum, în stare brută, se prezintă cu ceva mai extetic decum eram îndatorați să vedem edificându-se biserici române prin aceste părți.

Impresiune foarte plăcută fac conturile frumoase ale turnului, apoi succesele grupare a ferestrelor, și deosebit colonada cu arcade și cu colonne rotunde, ce stau de ¾ afară din zidul neted.

Liniamentele frontispiciului sunt elegante, ear' ceva nou la biserici române vor fi ambele „atic”-e, adică înălțarea partilor mijlocie ale zidurilor principale peste începutul acoperământului, a căror scop nu este numai de a înfrumuseța fațada, ci cari au un scop deosebit constructiv, adică: prin greutatea lor a contrabalansa presiunea laterală a cupolei mari. După spusa dlui architect, întrucât a fost cu puțință a se aduce în concordanță construcțiunea mecanică cu extetica.

Față de stadiul neterminat al zidirii, de acustică, adică de ceva de mare însemnătate la zidiri de biserici, la noi încă nu poate fi vorba. De-abia după-ce toate vor fi construite, și ferestrele și ușile puse, se va vedea, că întrucât l'a succed și de astădată a deslega complicata și dificila problemă a acustice. Judecând însă după minunata acustică a bisericii române dela Dolofa, edificată tot prin architectul diacon, sperăm că și la Alibunari fi va succeda.

Cutremurul de pământ, ce s'a simțit în vara aceasta aici și împieguri, care atât în Alibunari cât și în unele comune învecinate au cauzat multe crepături de ziduri, — ba la lăncea a doborât chiar crucea din vârful turnului bisericii sărbăști, — la edificiul nostru, mulțumită cerului, n'a cauzat nici chiar cea mai mică stricăciune.

„Sincere”. Acesta este titlul unui volum frumos, ce cuprinde poezii de Radu D. Rosetti. Volumul de vre-o 90 pagini, tipărit pe hârtie foarte fină, costă trei lei și face cinste editorului dl. C. Müller. Poeziile s'unt și originale și traduceri, toate într-un limbaj frumos și dulce. Ca fond cele traduse s'unt mai profunde, mai poetice. Cele originale s'unt intimități sincere, dar foarte ușoare. Încolo le recomandăm ca o lectură plăcută, cu schintei de spirit.

Publicațiune despre însinuarea deobligărilor de gloate. Pe baza art. de lege XXXVII. ex 1893 s'unt toți acei deobligări de gloate, cari s'unt exercitați militărăște și au servit în armata comună, la marină, la honvezi și în rezerva suplinoare sau la gendarmerie, precum și accia, cari nu s'unt exer-

citați militărăște, însă prevăzuți cu bilet de recomandare (coloare roză) pentru gloate, obligați a se prezenta personalmente sau a se însinua scripturistice, și încă accia, cari s'unt la Sibiu competenți, în 30 Octombrie, cari s'unt la alte locuri competenți însă la 31 Octombrie a. c., la 8 ore dimineața, la casa orașului din loc. Pe calea scripturistica se pot însinua următorii: a) aspiranți de oficeri (amplioiați) deobligăți de gloate; b) preoți și duhovnici aparținători de biserică și confesiune recunoscute prin lege; c) indivizi deobligăți de gloate și aplicați la vre-un institut militar sau de honvezi; d) amplioiați de stat și administrațiune, învățători, servitori de birou, păzitori de carceră, dacă nu se pot prezenta personalmente; e) personalul financiar silvinal, dela căile ferate și vapoare, precum și lucrători din fabricile acestor din urmă, în fine personalul serviciului postal și telegrafic; f) cari au concesiune pentru călătorie pe mare; g) cei deobligăți, cari s'unt scușiți în vreme de răboiu de sub serviciul de gloate în interesul serviciului public; h) acei cari în ziua de însinuare s'unt reținuți într-o cauză familiară sau privată bine legitimată și neamplabilă a se prezenta personalmente; i) bolnavi, cari nu se pot prezenta în persoană; k) reținuți în carceră de stat sau judecătorească și cei concediați condiționalmente, însinuarea acestora se efectuește prin seful respectivului institut, în care s'unt reținuți sau din care s'unt concediați; l) acei cari au locuința în Bosnia și Hertegovina. Însinuările de sub punctele a, b, f, h, i, l se pot efectui prin rudenii sau împuterniciți, verbal sau în scris; ear' cele de sub punctele c, d, e, g, se lângă intervențiunea sefului oficiului respectiv. Blanchetul pentru însinuarea înscris „Jelenkes lap” se capătă la magistrat gratis, orientare pentru umplerea acestui blanchet da referentul militar și instrucțiunea din dosul tipăriturii. La însinuarea personală se va aduce cu sine documentul militar primit din urmă (document de demitere [Abschied] certificat de repărire, biletul de recomandăciune) și lângă însinuarea în scris se se aciuă acest document. Acei, cari locnesc aici, însă aparțin în țările regale și austriace, s'unt asemenea obligați pe lângă modalitățile de sus și în calitatea lor a se însinua — ca și supuși maghiari — în zilele amintite. Absentarea nedocumentată dela însinuare se va pedepsi dela 2-5 până 100 fl. sau cu închisoare co-răspunzătoare.

Sibiu, în 30 Septembrie 1896.
Magistratul orașului.

Omor misterios. Cetim în *Gazeta Transilvaniei*: Vineri, în 2 Octombrie seara, venind niște tineri dela Dârste, afară cam 20 pași dela Dârste spre Brașov lângă linia tramvaiului corpul preotului gr-or. din Belin, Alexe Bucșa, întins în șanț fără conștiință și plin de sânge. Acei tineri îl luară în trăsura, ducându-l la poliție, unde interogată fiind, după-ce își veni puțin în ori, preotul arătă numai 2 degete, simbolizând că 2 indivizi l'ar fi bătut. Preotul a murit Sâmbătă cătră seară, în spitalul civil din loc.

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

CONVOCARE.
Domnii acționari ai „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu, se concheamă prin aceasta în virtutea §-lui 12 din statute la o adunare generală extraordinară,

care se va ține în Sibiu, la 14 Octombrie n. 1896 st. n., la orele 8 a. m., în localitățile societății.

Obiect:
O nouă emisiune de acțiuni în sensul §-lui 5 al statutelor.
Observare. În sensul statutelor §. 13 votul se exercitează numai în persoană.
La ridicarea capitalului după §. 17 al statutelor se cere, ca să fie prezenți cel puțin ¾ părți din acționari, cari trebuie să poseadă cel puțin ¾ părți din acțiuni.

Dr. Ioan Raftiu.
Posta redacțiunii.
Berlin. Mulțumite pentru cele trimise. Le vom întrebuința îndată-ce spațiul ne permite.
Ave. Primit dar' trebuie să întârzie.
Parvus. Publicăm cu plăcere — dar' nu personalități în chestiunea ce ne scrii nu ne amestecăm acum. Scrie-ne despre stările de acolo.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI”.

Paris, 5 Octombrie n. În centrul orașului circula ieri toată ziua o mulțime imensă de lume, astfel încât abia se putea mișca; trăsurile, tramvaurile și alte asemenea nu puteau circula. La cercetarea sindicatului agenților de schimb ministrul de finanțe a decis, ca în ziua soriilor Țărului, Marti, 6 Octombrie, bursa să stea închisă.

Paris, 6 Octombrie n. Părechea imperială rusească a invitat pe ducele d'Aumale și pe principesa Matilda d'Orleans la prânzul ce se va da Mercuri la ambasada rusească.

Numărul străinilor sosiți la Paris este de 3 milioane.

Atena, 5 Octombrie n. Lângă Grevena în Macedonia s'a întâmplat o luptă între răsculați de sub comanda lui Brufas, și un detașament turcesc de 50 oameni; acci din urmă au perit cu toții.

Bibliografie.

Chestiuni de învățământ, un volum de 340 pagini; note asupra învățământului primar de d. A. Lupu-Antonescu, profesor și inspector al școalelor primare și normale. Cuprinde următoarele capitole:

Statul și învățământul. — Alexandri și C. Negruzzi pedagogi. — Cartea de citire. — Programă studiilor primare. — Cine, ce? — Un învățător inimos. — Negru pe alb: sărăcimea școalelor rurale, recrutarea învățătorilor, localurile, circumscripțiile școlare etc. — Conferențele didactice. — Cuceriți de Ruși. — Examenale particularilor. — Școala și școlarii. — Un document școlar: reformele propuse de consiliul general de instrucțiune din 1884. — O excursiune la țeară.

De vânzare la toate librăriile și la editorul H. Steinberg, strada Șelari nr. 18. Preț 2 lei.

În „Editura cărților școlare” din Brașov a apărut: „Istoria patriei” în legătură cu evenimentele epocale din „Istoria universală” pentru școalele populare române, de Vasile Goldiș, profesor. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. Preț 25 cr.

Invitare de abonament
la
„TRIBUNA”.
Cu 1 Octombrie 1896 încep nouă abonamente lunare, cuate, semestrale și anuale.

Domnii abonați s'unt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, oare începe ou prima și se termină ou ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi s'unt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în oare li-s'a trimis „Tribuna” până acum.

Administrațiunea.

Căendarul zilei.
7 Oct. n. 1896
Iulian: Cuvioasa Eufrosina.
Gregorian: Iustina.
Soarele: răsare 6.26, apune 5.74 m.

Buletin meteorologic.
Sibiu, 6 Octombrie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 767.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din presiu		
767.5	+ 1.4	+18.1	+23.4 +12.3
			V8

Din țeară 3 Oct. n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul
Budapesta	763	+ 14.4	—
Sămar	766	+ 15.2	SV 1
Cluj	764	+ 1.8	NV 1
Orșova	763	+ 14.1	V 2
Arad	765	+ 14.7	V 1
Panciova	765	+ 13.4	NV 2

Sosiți în Sibiu.
În 6 Octombrie n. 1896.

Hotel „Imperatul Romanilor”. L. Kahan, antreprenor din Crișul-de-Câmpie. Binder cu fiul, major și I. Weinbach din Viena, M. Mongolus din Berlin și V. Hirsch din Baden-Sân-Mișel, toți comercianți. Ho ovitz, antreprenor din Cluj S. Frankl, comerciant Kampf, inginer suprem și P. Indreș, notar, toți din Boita.

Hotel „Neurhër”. Dr. I. Perl din Cluj. I. Popp, preot din Holod. Ventura, antreprenor din Viena. Zitrton, comerciant din Mediaș. Weinrich, voiașor și H. Greif din Viena. M. Gabor din Oradea-mare și V. Roth din Budapesta, toți voiașori.

Hotel „Melter”. A. Adam chelner din Brașov. L. Kanda din Sighet, E. Fischer și Zsigmond din Budapesta, toți voiașori. S. Bardosy, preot d n Baia. S. Fried, privatier din Brașov. Dr. Grün, medic cernal din Noerichiu. Gromer cu soția, notar din Marpod.

Hotel „Habermann”. S. Wilhelm, agent din Cluj

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Oct. n. 1896.

Seminașe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	până	dela	până
Grâu				
Bănățesc non	77	6.95	7.5	78
Grâu dela Tisa	77	7.10	7.15	78
Grâu „Pesta”	77	7.05	7.10	78
Grâu de Alba-Reg.	77	7.05	7.10	78
„Bacica”	77	7.10	7.20	78
Grâu ung. de Nord	77	—	—	—

Seminașe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
			dela până
Socara		70-72	6.20 6.25
Orza	de nutreț	60-62	4.10 4.40
	de vină	63-64	5.20 6 —
Ovă	de boza	65-66	6.50 8 —
	—	68-69	5.45 6 —
Cacuraz (poznaș)	bândă, uscată	76	3.80 3.90
Mei		—	3.70 3.75
Erice		—	10.50 11 —

Grâu	Sept.-Oct.	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.
			dela până
Cucuruz	Mart.-Iun.	7.41	7.42
Ovă	Iulie-Aug.	5.95	5.97
	Oct.	5.75	5.76
		5.51	5.52

Produs divers	Preț	dela până
Sem. de trif.	—	—
Oleu de rap.	—	—
Uns. de porc	—	—
Silindă	—	—
Brânză	—	—
Lăptă	—	—
Miere	—	—
Ceară	—	—

Spiri	Bani	Marci
Brut, pentru rafinare	15.—	15.25
Rafinat, pentru comercianți mari	52.—	52.50
Brut,	50.25	50.75
Obs.: Prețurile spiriului și în săptămâna aceasta au rămas neschimbate.		

Cursul pieții din Sibiu.
Din 5 Oct. n. 1896.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.46	vând. 9.52
Lire turcești		10.54	10.64
Imperiali		9.60	9.65
Ruble rusești 100 a		126.12	127.12
Galbeni		5.59	5.65
Napoleon-d'ori		9.49	9.51
(rusești)		9.46	9.52

Bursa de Budapesta.	Din 3 Octombrie n. 1896.
Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	122.60
„ „ val. cor. 4%	93.75
Imprumutul câilor ferate ung.	121.76
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	97.—
„ „ croate-slavone	97.—
Obligațiunile desp. regalilor	100.10
Imprumut cu premiu ung.	152.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.50
Renta de hârtie austriacă	100.50
„ de argint austriacă	100.75
„ de aur austriacă	120.25
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1015.—
„ de credit ung.	—
„ „ „ austr.	—
Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	100.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.62
Napoleon-d'ori	9.53
Mărci 100 imp. germane	58.80
London 10 Livres sterlingi	119.95

Bursa de Viena.	Din 3 Octombrie n. 1896.
Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	122.65
Renta ung. v. c. 4%	93.80
Imprumutul câilor ferate ung.	124.10
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	121.70
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.25
Bonuri rurale ung.	97.14
„ „ croate-slavone	101.—
Imprumut cu premiu ung.	153.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142.—
Renta de hârtie austriacă	100.65
„ de argint austriacă	100.95
„ „ aur austriacă	122.—
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1020.—
„ de credit ung.	421.50
„ „ de credit austr.	246.50
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.67
Napoleon-d'ori	9.54
Mărci 100 imp. germane	58.80
London 10 Livres sterlingi	119.95

Bursa de București.		Casa
21 Sept. v. — 4 ore p. m.		
a rom. per 18/5 5%		100
a română amort. 5%		97
(Schuldschreib)		09
de stat C. F. R. 6%		
a rom. (Rural conv.) 6%		100
munul municipal 5%		97
uri func. rurale 5%		—
" " 7%		—
urbane 7%		—
" " 6%		102
" " 5%		87
a-Nat. (100 lei vârs. Intr.)		1468
Dacia-Rom. (250 lei vârs.)		420
de Asig. Nat. (200 lei vârs.)		457
rom. de reasig.		118
r. de con. (250 lei vârs.)		106
Cassei Pensiuilor		280
		—

"LUGOȘANA"

Institut de credit și de economii, ca societate pe acțiuni în Lugos.

Primește depuneri spre fructificare
sub următoarele condițiuni:

- a) Depuneri cu anunt de 30 zile cu 5%;
- b) " " " 60 " " 5 1/2%;
- c) " " " făcute de biserici, școli, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Darea de venit după interese o solveste institutul separat.
După starea cassei depuneri până la 500 fl. v. a. se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicare.

Depuneri se pot face și ridica și prin postă.

[1947] 21—

Direcțiunea.

Nr. 6749/pol. 1896.

[21-1] 1-2

Publicare.

Subscribul magistrat aduce la cunoștință publică ținerea licitațiunii care va avea loc Joi, în 22 Octombrie n. 1896 la orele 10 a. m. în sala de ședințe a comunității, pentru darea în arândă a pășunatului de iarnă (pe seama oilor) din hotarul comunei Sighișoara.

Căuțiunea ce se va depune face 50 fl., iar condițiunile licitațiunii se pot vedea în cancelaria Magistratului.

Sighișoara (Schässburg) 82 Septembrie 1896.

Magistratul orașenesc.

"Tipografia", soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

La "Tipografia", soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolit Victor Mi-
hăyli de Apșa printr'un circular special.

"Tipografia", societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la "Tipografia",
societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Banca generală de asigurare "TRANSILVANIA"

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[808] 62—

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe casul morții și pentru termene fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc

Sume asigurate pe viață

în a. 1869—1892 fl. 954,106.—	în a. 1870—1892 fl. 754,999.32
în a. 1893 " 34,925.85	în a. 1893 " 53,119.28
în a. 1894 " 56,333.20	în a. 1894 " 59,659.—
în a. 1895 " 50,463.35	în a. 1895 " 66,862.11

Suma fl. 1,095,823.40

Suma fl. 934,639.71

2,030.468 fl. 11 cr.

Conform bilanșului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se ucră la

960.343 fl. 42 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu,
(Strada Cienădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov
(H. Herman), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

În curând va apăre.

"Călimdarul Poporului"

pe 1897.

Anul XII.

Cel mai lătit și cel mai ieftin călimdar românesc.

Raportul despre „mișcarea literară la noi” al comitetului „Asociațiunii Transilvane” numește

"Călimdarul Poporului"

„excellent”.

Anul trecut a apărut în 5000 exemplare și prin Ianuarie 1896 nu se mai găsea nici un exemplar. Mulți, cari au comandat târziu acest călimdar nu l-au mai putut avea.

Grăbiți deci! — grăbiți a vă prenumera din vreme la

"Călimdarul Poporului" pe anul 1897.

Costă numai 20 cr.

deși e tot așa de excelent, ba încă mai îngrijit și mai bogat, decât până acum.

În estan „Călimdarul Poporului” are un conținut literar mai bogat cu o coală întreagă decât în anul trecut — și pe lângă aceea — două ilustrațiuni.

Grăbiți a-l prenumera. Mai ușor e a adăuga prețul la renoirea abonamentului. Cu posta trimis, costă cu 3 cr. mai mult.

"Tipografia", societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru "Tipografia", societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Noutăți musicale.

La librăria "Tipografia", soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare
următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fil.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?” romanță pentru voce și piano	1.—
" „Nu înțeleg” " " " " " "	1.—
" „Pictorilor” " " " " " "	1.—
" „Un fir electric” " " " " " "	1.50
Belortu D. C. „L'Affection”, polca franceză pentru piano	1.—
" „De Braila à Gènes”, galop pentru piano	1.—
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor”, pentru piano	1.—
" " pentru voce și piano	1.—
Cristide Dimitrie St. „Didi”, polca mazăruca pentru piano	1.50
" „Isvorul”, romanță pentru voce și piano	1.—
" „Linște”, vals pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse „Am plâns”, romanță pentru voce și piano	1.50
" „Singurătatea”, romanță pentru voce și piano	1.50
" „Claire”, polca pentru piano	1.—
Decker Carol „Institutele-Unite”, vals pentru piano	2.—
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor”, pentru piano	1.—
" „Sărba Mirilor”, pentru piano	1.—
Fotino Gh. „Jubileul Marș”, pentru piano	1.50
" „Surorile Hora”, pentru piano	1.—
Ionescu G. „Elisa”, polca franceză pentru piano	1.—
" „Zéphir”, polca mazăruca pentru piano	1.50
Kneisel Anton „Souvenir de Zürich”, polca mazăruca	1.—
Lutz Mayer „Pas de quatre original”	1.—
Margaritescu Michel „Gavotte dela Princesse Marie”	1.50
Mironescu Mathilde „Les beaux yeux”, valse pentru piano	2.—
Molnar Costache „Terăncuța”, cântec popular pentru voce și piano	1.—
Nițescu P. G. „Hora înfrățirii”, pentru piano	1.50
Ochialbi G. N. „Hora Margareta”, pentru piano	—50
" „Hora terănească”, pentru piano	—50
" „Hora ovrucă”, pentru piano	—50
" „Hora nebună”, pentru piano	—50
" „De te-ar prinde neica în crâng”	—50
" „Hora Ochialbi”, pentru piano	—50
" „Hora nopții”, pentru piano	—50
" „Sărba oltenească”, pentru piano	—50
" „Hai Cristei”, pentru piano	—50
" „Hora luncei”, pentru piano	—50
" „Hora Floreasca”, pentru piano	—50
" „Hora Zuralia”, pentru piano	—50
" „Ca la ușa cortului”, țigănească pentru piano	—50
" „Hora Aurora”, pentru piano	—50
" „Hora ochșică”, pentru piano	—50
" „Hora frunza”, pentru piano	—50
Oppelt W. „Flori în vale”, polca mazăruca pentru piano	1.—
Paulmann Sigismund „Toujours avec argent”, polca franceză pentru piano	1.—
" „La blondine”, polca mazăruca pentru piano	1.—
" „Turda”, marș patriotic	1.—
Paulmann Sigismund „Hora Reginei”	—50
" „Sărba păpușelor”	—50
" „Marș turcesc”	—50
" „Pune talpa la pământ”, brâu pentru voce și piano	—50
Polyso-Micșunesti N. „La belle Alexandrine”, mazăruca de salon	1.50
Rădulescu Eleutheriu „Souvenir de Focșani”, polca mazăruca	1.—
Schedi Mihail „Pensées de Printemps”, Morceau de salon	1.50
Schlichting S. „Kreutz-Polca”, original	1.25
Simionescu Ioan R. „Doina Jiului”, pentru voce și piano	1.50
Spireseu Oscar „E greu să uiți”, romanță pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh. „Te iubesc”, romanță pentru voce și piano	1.—
Vasilu N. „Cecilia”, vals pentru piano	2.—
Zika Anton „Pe arișele amorului”, vals pentru piano	2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vogue Quadrille”	1.50
" „Nunta de argint”, marș	1.—
Capșa M. „Intermezzo”, pentru piano	1.—
Cirillo Ant. „Les fleurs de Mai”, valse	2.—
Dimitrescu C. „Sărba oficerilor”	1.—
Ivanovici „La fille du Marin”, valse	2.—
Kaps C. „Daisy Bell”, valse (All Right)	1.50
Lowthian „Veneția”, vals	1.50
Pursch O. „Nunta de argint”, vals	2.—

"Veselia română",

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari”, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.—
2. Sayers Henry L. „Tararabum-der-é”, cânt. cu cuvinte românești și franțoești	1.—
3. Filloreanu Al. „Imnul școlărilor”, pentru 3 voci și piano	1.—
4. Alexandrescu Er. I. „Nu înțeleg”, romanță	1.—
5. Moniuszko „Cosacul”, cântec polonez, cu cuvinte române	1.—
6. Vargă F. „Mustăți”, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Mureșianu A. „Deșteaptă-te Române”, cântec patriotic	1.—
8. Dorianu I. „Liliacul alb”, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E ahi iubirea”, cantonetă pentru voce și piano	1.50
10. Denza L. „Ochi albaștri”, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margareta”, cuvinte de I. Dorianu	1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder” (Frații veseli), vals	1.—
Voreas D. D. „In fênul de curând cósit”, romanță	1.—
Wagner F. „Vulturul”, marș (Unter Doppel Adler)	1.—
Wiest Louis „Privighetoarea de peste Olt”, potpourri național Nr. 1/2 a	2.—
Nr. 12. Zeller „Nu ăi supărat”, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.—
13. Gozlan „Visul” (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu „Cât te-am iubit”, romanță	1.—
15. Dorianu „All Right”, cuvinte române și franceze	1.—
16. Dumitriu „Sărba lui Zdrelea”, cu cuvinte	1.—
17. Dorianu „La tine copilă dragă”, romanță	1.—

Pentru tipar responsabil Iosif Marshall.